

QK. 163.1.
QK. 163.

*Vindicatio locorum Ben. Carpovii
sa juris sublimis territorii in Episcopa
Milevensi, Cherséb. et Numburgensi.*

Xa
3523

ORDINIS JURIDICI
VVITTENBERGENSIS
DECANUS,
CASPAR HENRICUS
HORNIUS, JC.

Potentissimi Regis, et Electoris Saxo-
niae in Provocationum Senatu
Consiliarius, et Antecessor

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

ORDINIS JURIDICI
VITI TENNERGII
ALBANUS
CASPAR HENRICUS
HORNIIUS, JC.

Poenitentiaris et Electoris Saxonie
in Provoconum Senatui
Commissarii et Auditorii

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

Erenissimae Saxonicae Domus
jurium levem qui saltem et per
functoriam notitiam sunt con-
secuti, illos latere haud potest,
Potentissimum Electorem Saxoniae
jus sublime territorii vindicare
sibi asserereque in tribus Epi-
scopatibus illis, qui Saxonici vulgo dicuntur, *Misnensi*
scilicet, *Martisburgensi* et *Numburgensi*, eosque non ni-
si mediatos habere, exigereque, ut ceu Status Provin-
ciales superioritatem ejus agnoscant, et revereantur.
Id quod non heri aut nudius tertius, vel nostra
aetate saltem factum esse, verum inclytam Domum
Saxonicam duobus jam abhinc seculis et amplius
jus hocce suum strenue persecutam esse, literae tes-
tantur, quas in comitiis Ratisbonensibus M D XLI.
invictissimo *Carolo* Imperatori exhibuit, quae apud
Hordlederum reperiuntur ac legi possunt. Inseruit *Tom. I. Lib.*
quoque laudatus, quem nominavimus, auctor, di- *8. c. II.*
ligentissimus Germanicarum rerum scrutator et vin-
dex, antecessorum nostrorum *Jctorum Witteber-* *cap. XII.*
gensium scriptum, consilium vocant, quo jura Prin-
cipum

cipum calamo suo tutati sunt, atque evicerunt
 Episcopatus illos omnino illis subjectionis lege ob-
 noxios esse. Non est animus ea denuo excutere;
 neque etiam causa ista nobis defensoribus eget. Quia
 tamen passim videmus audimusque, illos, quibus
 diversam sententiam defendere placet, ad testimo-
 nium *Benedicti Carpzovii* magni illius Saxoniae Jcti,
 provocare, atque ideo, quod vir iste status Saxoni-
 ci peritissimus fuit, et ad intimiora consilia *Serenissi-
 mi Electoris Saxoniae* admissus, plurimum causae suae
 accedere existimant, si illum sibi assentientem alle-
 gare possint: in mentem venit, sollicitum esse pau-
 lisper de illis, quae *Carpzovius* de hoc argumento in
 scriptis suis nobis reliquit, indagareque, num sen-
 tentiam foverit, quae *Potentissimi Electoris Saxoniae* ju-
 ribus adversaretur. Etsi enim parum referre vide-
 tur, quicquid senserit demum *Carpzovius*, nec priva-
 ta ejus sententia, quocumque demum munere fun-
 ctus, quicquam obesse possit Principis juribus: ve-
 ritatis tamen causa interesse, puto nosse, quaenam
 hac de re opinio summo illi viro fuerit, jure ne, an
 secus in dissentientium partes pertrahatur? Ut ve-
 ro rectius judicium de hac re ferri possit, non piget
 loca illa transcribere, quae ad negotium praesens
 pertinent, et sua faciunt illi, qui de *Carpzovii* assensu
 gloriantur. Postquam scilicet in *Processu Juris*, ubi
 de iudicibus ordinariis in foro et Electoratu Saxo-
 niae agere constituit, commonuit lectorem, *Electo-
 ratum Saxoniae cum Episcopatibus illis nequaquam con-
 fundendum fore, nec subditos et incolas Episcopatum in
 Electoratu ejusque iudiciis conveniri posse*, haec subji-
 cit: *Etsi enim Serenissimus Saxoniae Elector in Episcopati-
 bus*

Tit. II. c. 2.

*bus jurisdictionem exercet; attamen hoc ipsum non Electo-
 ris; sed Episcopi vel Administratoris nomine facit, quem
 in Episcopatu et capitulo repraesentat. Quantumvis etiam
 jus protectionis in praedictis tribus Episcopatibus Serenissi-
 mo competat Electori: attamen jurisdictionem hoc tribuit
 nullam; nec enim protectio juri territoriali et jurisdictioni
 quidquam adimit. Et quis nescit, Episcopatus illos
 feudality Caesaris addictos esse, Seyn unter Käyserl.
 Majest. Lehnscafft versetzet, unde et ab Imperatoria Ma-
 jestate in feudum recognoscuntur, quae exemptio effecit, ut
 non amplius in territorio Electoris siti censeantur; quia in
 effectu paria sunt, locum esse exemptum, vel esse extra ter-
 ritorium. Ex hisce infert, non esse de territorio Epi-
 scopatus hosce licet in territorio sint: quibus addit,
 a sententiis in Regiminibus dictorum Episcopatum
 latis ad Caesarem, et Cameram, tum etiam Dres-
 dam provocari, et hoc fieri non tam ex jure terri-
 toriali, quam ex speciali conventionione. Qua de re ipse
 quoque agit alibi. Repetit hoc argumentum in Proc.
 Tit. XVIII. ubi postquam privilegium Saxonicum
 de non appellando negavit ad Episcopatus pertinere,
 in haec verba commentatur: *Accedit ratio manifesta,
 siquidem praedicti Episcopatus cum Electoratu et provinciis
 Saxonis, quorum intuitu privilegium de non appellando fuit
 indultum, nihil commune habent. Et si enim Elector Saxoniae
 eos administrat, et jurisdictionem ibidem exercet: attamen
 hoc ipsum non Electoris, sed Episcopi vel Administratoris no-
 mine facit, quem in Capitulo repraesentat. Nec aliud efficere
 potest jus protectionis, der Erb-Schutz, Serenissimo Electori in
 Episcopatibus competens, quippe quod jus hoc nec jurisdictionem
 tribuat, nec ullam libertatis inferat jacturam: unde
 liber etiam dicitur populus, quantumvis sub alterius clien-**

n. 11.

n. 15.
n. 22.

L. II. Ref.
 p. 125. Et
 de privi-
 legio Saxo-
 nico de non
 appellando
 n. 57. 58.
 T. 18. a. 1.
 n. 24. 25.

zela et patrocinio vivat. Quae omnia sane fatis spe-
ciose pro tuenda contraria sententia allegantur. Ex
illis enim fluere videtur, Carpzovium vulgatam illam
distinctionem esse in territorio et esse de territorio hac
mente huic negotio accommodasse, ut asserere vo-
luerit, Episcopatus illos, licet cum terris et patri-
monio suo immixti sint provinciis et regionibus Mis-
nicis et Thuringicis etc. Potentissimi Electoris Saxo-
niae, non tamen revereri territorialem illius supe-
rioritatem. Sed antequam judicium feramus de
Carpzovii sententia, audiamus etiam ea, quae beatus

Tit. II. a. 2.
n. 29

vir praeter ista suis inseruit monumentis. Nam-
que postquam primo isto loco, quem excitavimus,
tradidit, Episcopatus hosce Electorales dici, natosque illos
esse in territorio Electorum Saxoniae, submonet, jura
territorialia sibi merito vindicare Serenissimum Electorem
„Saxoniae, qua talem, in Episcopatibus illis, licet jurisdic-
„tionem ut Episcopus ibidem exerceat; siquidem novum
non est eandem provinciam plurium dominatu fastigari,
alio scilicet **JURA TERRITORIALIA, ALIO**
JURISDICTIONEM SIBI VENDICANTE. Ex
quo infert relegatum ex terris Electoralibus Saxonis,
Episcopatibus illis exire quoque debere, nec ibi ferendum

Tit. IX. art.
5. n. 82.

esse. Alio in loco in hanc sententiam scribit: Atqui
in terris Serenissimi Saxon. Electoris possessionatus quoque
est, qui in Episcopatibus Saxonis bona possidet, licet in-
tuitu diversae jurisdictionis, Serenissimum Electorem, non
qua talem, sed qua Episcopum, recognoscat, nec enim re-
„spectus hic juribus officii territorialibus, quae in Episco-
„patibus etiam exercentur, diversa quantumvis sit juris-
dictio. Nimirum locus aliquis potest esse **IN territorio,**
non vero **DE territorio Principis,** veluti quoque in Episco-
„pati-

„patibus Serenissimo Electori Saxoniae jura competunt
„territorialis, salva jurisdictione Episcopali. Ac certe E-
„piscopus in Saxoniae Electoratu, provinciis hisce ita
„novimus incorporatos, ut quae vulgo obtinent in Ele-
„ctoratu, locum quoque habeant in Episcopatibus, veluti
quoque hinc relegatus ex Electoratu Saxoniae, in Epi-
scopatibus commorari prohibetur. Similia fere habentur in Responsis, ubi, nihil commune esse Episcopatibus cum provinciis Saxonis, asserit quidem, agitque de provocatione ad Judicia Imperii: non tamen sibi obesse, dicit, jura territorialia, quae Serenissimus Saxoniae Elector in Episcopatibus sibi vendicat, quippe quod haec non semper annexam habeant jurisdictionem, quia novum non est, ut una eademque provincia plurimum dominatu fastigetur, alio scilicet jura territorialia, alio jurisdictionem simplicem, alio jus gladii, alio alia jura sibi vendicante. Quae omnia si conferantur cum prioribus, justaque perpendantur lance, facile constabit aliam plane sententiam Carpozovii animo haesisse. Scilicet optime intellexit summus vir, interterritoriis amplis Statuum Imperii dari etiam interdum territoria subalterna, quorum dominis exercitium quorundam et quidem plurium, raro omnium, jurium superioritatis territorialis ab illis, qui hac superioritate gaudent, indulgetur. Quod exercitium jus territorii vocari quidem solet, sed subalternum: utque ut ab ejus jure, qui superioritate territoriali ipsa, analoga illa et aemula Majestatis potestate, pollet, recte distinguatur, hocce sublime jus territorii nostri aevi stylus consuevit appellare. Quoniam itaque Episcopi territoria talia subalterna, in provinciis Saxonis habent, tribuit illis Carpozovius jus territoriale quod-

L. III. Resp.
125. n. 9.

Jur. Pub.
Prud. Cap.
LIX. S. 9.

Process. Tit. II. a. 2. n. 12. § 22. Tit. XII. a. x. n. 24. Lib. II. Resp. 125. n. 9. Tit. IX. a. 5. n. 82.

quoddam, quod mox *jurisdictionem ordinariam* vocat, modo etiam simpliciter *jurisdictionem*, modo *jurisdictionem episcopalem*; quod tamen et mox *juribus territorialibus* opponit & ab illis distinguit. Atque illud jus territorii vel istam *jurisdictionem Serenissimum Archi-Principem* non tanquam Electorem aut Dominum provinciarum hereditiarum, sed tanquam Episcopum vel Administratorem exercere tradit: eo enim tempore, quo haec scribebat noster, **D. JOH. GEORGIUS I.** omnes hos administrabat Episcopatus. Et hoc sensu sejungit Episcopatus a terris Electoralibus, nec quicquam commune esse his cum illis; ac quibuslibet peculiaria judicia esse, docet. Eadem ratione scribit *non amplius IN territorio Electoris sitos censeri*, item *non esse DE territorio ejus*, hoc est, obtemperare *immediate* illi non tanquam *Electori*, sive qua tali, vel si paulo accuratius loqui velimus, tanquam *Marchioni Misniae vel Landgravio Thuringiae etc.* sed tanquam Episcopo, vel Episcopatum Administratori. Quo ipso tamen non negat, sed potius diserte affirmat, esse illos Episcopatus *incorporatos* terris Archi-Principis atque *in territorio* illorum, illisque tanquam *Electoribus Saxoniae, vel Marchionibus Misniae et Landgraviis Thuringiae etc.* jus territoriale, non *subalternum* illud scilicet sed *supremum*, quod *sublime* vocatur, vindicari. Quicquid enim est *in territorio*, non potest subterfugere superioritatem illius territorii, quae super omnia se expandit. Etsi vero, quod est ita *in territorio*, ex vero etiam fit *de territorio*, si hanc formulam ita, ut passim fit, explicemus de subjectione territoriali; et quod non est *de territorio*, hoc est, non subjacet alterius territorio-

Jur. Publ. Prud. Cap. LXII. §. 2.

ritorii superioritati, sed separatum territorium immediatum constituit, licet ab alio territorio circumdatum, (*enclave*) proprie loquendo *in territorio*, a quo est circumdatum, non est, sed per se territorium constituit: exlocis tamen Carpzovianis, si inter se conferantur, praesertim *Tit. IX. a. 5. n. 81.* satis perspicue apparet, per formulam *de territorio* in hoc argumento ipsum nihil aliud velle, quam hoc, Episcopatus non esse territoria immediata Electorum Saxoniae, et Marchionum Misniae etc. qua talium, et sic hoc sensu non esse *de illorum territorio*; esse tamen *in territorio* illorum, h. e. subjacere provinciarum Saxoniarum summae territoriali potestati. Quae ipsius mens ex reliquis ejus traditis satis superque se porro prodit. Docet enim iisdem legibus regi Episcopatus, quibus provinciae nostrae reguntur, quod sane non fieret, si Principis nostri supremum jus non agnoscerent. Non esset quoque ejiciendus, quod *Carpzovius* tamen adstruit, ex Episcopalibus terris relegatus in provinciis Electoralibus, si territoria non subalterna, sed distincta plane ab hisce, et propria *αυτοκρατορία* gaudentia constituerent. Porro commonet *Carpzovius*, possessiones in terris Episcopalibus eo prodesse, ut in regionibus Archi-Principum jure agens immunis sit a satisfacendi necessitate: quod certe admitti haud posset, si territorialia Episcopalia separatas rationes haberent, et sub regimine univ ersali nostrarum provinciarum non comprehenderentur. Haec vero omnia dum docet *Carpzovius*, qui quae-
so in mentem ipsi potuisset venire, ut denegare velit Domino suo territorialem potestatem in Episco-
b pati-

*Dn. Berg.
El. Proc.
Crim. p. 32.*

patibus? Neque etiam, quod de nexu feudali, in relatione ad Caesarem atque Imperium, et de provocatione ad tribunalia Imperii habet, in alia trahere nos possunt. Nam quod ad primum attinet, *Carpzovius* nexum istum feudalem in hunc finem saltem allegat, ut comprobare velit, territoria subalterna Episcopatus constituere, quae Elector, non ut Elector, sed ut Episcopus regat, et in quibus peculiariora judicia constituta. Ceteroquin autem, quicquid sit de illo nexu feudali, qui quousque hic porrigatur, nostrum non est indagare, notum est, illum cum nexu superioritatis, atque subjectionis territorialis haud esse confundendum. Non desunt exempla illorum, qui immediate subjecti sunt Imperio, lege tamen beneficiaria territoria immediata, propter quae et Status Imperii axiomate gaudent, ab alio Statu accipiunt, ac possident. Pariiter territoria et bona dari possunt, quae feuda quidem Imperii sunt, et jure Vasallagii immediati fringuntur, si tamen subjectionem respicias, non nisi mediate subjacent summae Imperii Majestati, proxime vero Status alicujus Imperii superioritati. Quod ad alterum attinet, *provocationem* scilicet ad Judicia Imperii, saepe laudatus Auctor, dum, quae de illa habet, in medium affert, non ea mente id facit, ut jura territorialia Saxonica in dubium vocare velit, quae in ipsis illis locis, ubi de hac re agitur, ipse afferit; sed saltem ut evincat, privilegium illud illustre de non provocando ad Episcopatus non pertinere; nec a sententiis in Episcopatibus latis ad Curiam Lipsiensem provocationem esse

Vid. Horstl.
d. l.

Jurispr.
Pub. Cap.
LIII. §. 8.

Schilt. ad
Struv. c. VI.
§. 10. p. 47.
App. I.
Jprud.
Feud. N.
II.

esse permissam, concessamque. Quod vero subdi-
tis Episcopatum ad Tribunalia Imperii provocare
liceat, ad pacta et conventiones refert Auctor
noster, quas speciatim recenset, tum in Responso
saepe in partes vocato, tum in Commentario de
Ordine Judiciorum. Cujus generis pactionibus si
jure suo quadantenus cedat Dominus territorii:
quis credere vellet superioritatem territorialem
ideo plane cessare? Sane *Carpzovium* id non credi-
disse, eo magis quilibet sibi persuadebit, quod ipse
etiam docet, aliis pactionibus Archi-Principem
jus provocationis sibi servasse, atque integrum esse
subditis Episcopatum, num ad Judicium Imperii,
an vero ad Tribunal Dresdense se conferre, et ad-
versus sententias gravantes auxilium hoc vel isto
loco quaerere velint? Quod denique de *jure pro-*
tectionis juxta vulgatum: *Schirms Gerechtigkeit giebt*
keine Obrigkeit, commentatur noster *Benedictus*, minime
eo pertinet, quasi jus supremum territorii ademtum
velit Electori Saxoniae, quod illis ipsis in locis, ubi
haec habentur, diserte astruit, et vindicat; verum
ideo saltem adfertur, ut appareat jus illud prote-
ctionis non impedire, quo minus Episcopi jure
quodam territoriali etiam, et jurisdictione ordinaria
gaudere queant; pariter ut, *ipso Auctore*, jura terri-
torialia summa scilicet non obsunt, quin eadem ju-
risdictione vel jure territorii quodam, *subalterno* sci-
licet, Episcopis liceat uti. Hac ratione si verba
Carpzovii quae obscuriora fortasse, vel dubia viden-
tur, ceu par est, conferantur, atque alia ex aliis
explicentur, nullum, puto, superesse dubium po-
terit,

Tit. XVIII.

a. l. n. 22.

Myl. de
Jure Stat.
Part. 1. c. 18.
n. 23.

terit; quatenus mens fuerit *Carpzovii*, & quam parum faveat illis, qui in suam sententiam istum pertrahere conantur. Neque enim quisquam eo se facile patietur adduci, ut persuadeat sibi, tantum virum in re tam magni momenti contraria et secum pugnancia in animo habuisse, credidisseque, stare ea simul posse. Pluribus de his agere nec tempus, etiam nec institutum praesens mihi indulget. Agamus potius id, cujus occasione scriptio mihi haec est subnata. Scilicet dum in publicum prodire cupit Clarissimus juris Candidatus **CONSTANTINUS TEMMICHIVS**, praefanda mihi quaedam fuere: et enarranda nunc est, ex more veteri vitae et studiorum ratio, quam perquam laudabiliter iniiit noster. Patria ipsi contigit *Belgera* antiquissimum oppidum Misniae ad Albin: cujus originem *Caroli M.* filio deberi dicitur, qui eo in loco, cum adversus *Sorabos* bellum gereret, castra posuit, et hibernavit. Conspicitur in eo colossus ante curiam, seu statua, quae vocatur *Rolandina*, insignis magnitudinis, quae ad ea *Caroli* tempora refertur, quibus solenne fuisse traditur colossos tales poni tanquam signa vel libertatis, vel imperii et jurisdictionis; ut fabulas illas taceam, quae de *Rolando* quodam, cujus honori statuae istae consecratae fuerint, auctore **JOHANNES TURPINO**, egregio fabularum magistro passim circumferuntur. Natus vero est Anno **M DC LXXIX.** ex parentibus honestis, et patre quidem **CHRISTIANO TEMMICHIO**, cive integerrimo illius oppidi, matre vero **ELISABETHA PLANERIA**: quibus haec nata est

Ditmarus
lib. VI. &
VII.

Albinus
Chr. Misn.
p. 87. *Rbet.*
de Stat. Rol.
Gryphiand.
de Col.
Weichbild.

est felicitas, ut alterum nunc filium ad Doctoralem dignitatem videant adspirare: Qua fortuna utique dignissimi sunt, quod tenui licet rerum suarum statu, liberos tamen bene educare, liberalibusque artibus addicere omnibus modis studuerunt. Noster primum in ludo patrio primordia artium cepit, postea *Torgaviensi*, eoque jam dudum percelebri Lyceo adscriptus sub Clarissimis Viris M. GOTHOFREDO STEINBRECHERO, PETRO PAULO FECKNO, et JOHANNE STEPHANO ROSTEUSCHERO, egregie profecit, atque se his Praeceptoribus suis, quam plurimum se debere lubens gratoque animo fateatur. Confectis vero illis studiorum spatiis *Wittebergam* venit, ac sub eo tempore, quo excellentissimus Archiater Regius et Primicerius Medicorum in hac Academica D. JOHANNES GOTHOFREDUS BERGERUS M DCC magistratum gerebat, jure civitatis nostrae est donatus. Scholas quas primum cum arti juris se addixisset, frequentavit, BRENDেলII, consultissimi viri, fuerunt, quem Institutiones juris explicantem semel atque iterum audivit, et auctorem habuit, qui viam ad artem disputandi commonstraret. Accessit postea ad pulpita Antecessorum, magnoque studio sectatus Magnificos Viros STRAUSSIUM et BERGERUM, Consiliarios Regios, quorum illi Ordinarii Praesidis munus Juridici Ordinis per plures annos maxima cum laude gessit, hic vero eodem felicissime in hunc diem defungitur. Adfuit vero sedulus illis, tum et beato HEBERO nostro, tum praestantis-

fimo Jcto SVEVO, tam Civilis, quam Canonici et Feudalis varias juris nostri partes magna cum cura exponentibus, atque ex illis feliciter didicit, non tantum, quae ad Theoriam spectant, verum etiam, quae animum ad usum forensem praeparare debent. Nec dissimulare possum, et mihi publice privatimque docenti assiduam auditorem fuisse, ac praesertim tunc mihi suam probasse diligentiam, cum *Lauterbachianum* compendium evolverem, et illis, qui meae disciplinae se concrediderant, viam ad causas orandas aperirem. Haec dum egit, non neglexit Philosophica studia, sed non infelici successu cum Jurisprudencia illa conjunxit. Non defuit etiam ipsi occasio rebus forensibus mature asvescendi, discendique, qua ratione leges, quae, ut *Barolus* loquitur, in scholis diglutuntur, in foro digereri possint. Nactus enim illam est apud consultissimum fratrem D. CHRISTIANUM TEMMICHIMUM, qui per complures jam annos causas tum aerarii publici provincialis tum aliorum in Curia nostra provinciali, et ecclesiastica, tum alibi intra et extra urbem et regionem magna cura et insigni cum applausu felicissime egit, et apud Academiam nostram Proto-Notarii munus dexterime gessit. Quum vero noster studiorum haberet, fiduciam professus est apud nostrum Ordinem nomen suum, et jam Mense Junio M DCC IV. experimento facto meruit, dignusque judicatus est, ut albo Candidatorum Juris infereretur. Visum illi postea est abire a nobis ad tempus, et exteriorum tam mores, quam jura perscrutari. Quod dum

dum fecit, illud tempus incidit, quo Svecorum in has terras impetus patriam nostram maxime perturbabat. Perstitit ergo Servestae atque non voce minus, quam calamo plurimorum laborantium spem, vitam, et famam coram superioribus et inferioribus tribunalibus fortiter fausteque defendit, ac omnium sibi conciliavit favorem. Amore tamen patriae victus ad nos rediit relicto sui desiderio apud illos, quibuscum per tempus commoratus est: atque dum et alterum scrutinium, quod rigorosum vocant, sustinuit, explevitque nostram expectationem, copia facta est illi reliqua specimina edendi, quae instituta majorum exigunt a Candidatis nostris. Nunc vero inter forensia negotia, quae tum hic, tum alibi assidue tractat feliciter et cum laude, in eo est, ut ultimam operis illis manum addat, atque sic majori cum decore nobilissimum munus Advocati, quod apud externos civilium dignitatum fundamentum habetur, in posterum subire queat. Prodibit scilicet in publicum proxima die Martis, DEO favente, et nostro sub moderamine de *Desertoribus Civitatis eorumque poenis*, quod thema est dissertationis inauguralis, in Acroaterio Majori verba faciet, et cum dissentientibus colloquetur. Meum itaque est, ut Magnificum Dominum PRO-RECTOREM, PATRES ACADEMIAE CONSCRIPTOS, omnesque alios, qui Jurisprudentiae favent, aut civitati nostrae literariae addicti sunt, reverenter, et omni, quo possum, studio exorem, ut ne grave illis sit, honorifica sua et gratissima praesentia pane-

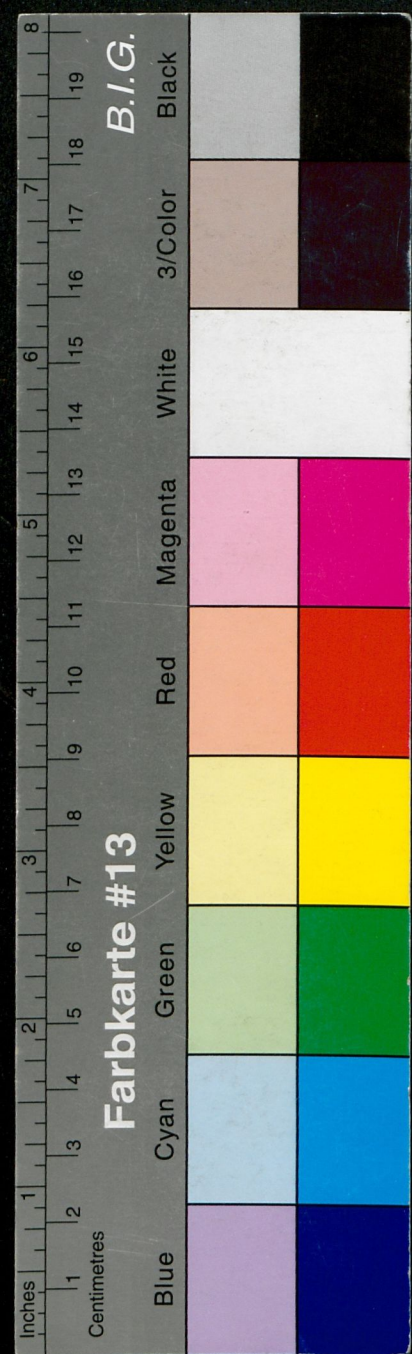
panegyrim hancce illustrare. Dabimus operam
sedulo, ut qualibet occasione pro viribus nostris
testemur benevolentiae hujus memoriam, studium-
que referendi cultum et gratias nobis nun-
quam defutura esse. P. P. XIX. post
Trinit. M DCC IIX.

VITEMBERGAE,
Literis CHRISTIANI GERDESII.

QK. 163.
QK. 163.1.

*Vindicatio Leonum Men. Capparia
sa juris sublimis territorii in Episcopa
Christiana Churf. et Numburgensi.*

Xa
3523

ORDINIS JURIDICI
VVITTENBERGENSIS
DECANUS,
CASPAR HENRICUS
HORNIUS, JC.

Potentissimi Regis, et Electoris Saxo-
niae in Provocationum Senatu
Confiliarius, et Antecessor

LECTORI BENEVOLO
S. P. D.

